

derom, og de godkendes af Amdsudvalget og dernæst af Socialministeriet, lad Livet gaa sin Gang, men lad os saa ikke mindst for Ligelighedens Skyld bidrage til, at vi netop under den ekstraordinære Situation, som truer os alvorligere fra Uge til Uge, stiller Midler til Raadighed ogsaa til normale Arbejder. Medmindre saadan Ligelighed fuldt ud opretholdes, vil Ministeriet ikke kunne gaa ind paa noget Forslag. Jeg har ikke opgivet Haabet om, at det, naar Sagen nu gaar videre og ender i et Fællesudvalg, da skulde være muligt, ikke mindst, fordi hver Dag, der gaar, gør Situationen alvorligere, at naa til en Overenskomst. Hele Ministeriet, alle Ministrene, ogsaa de fire Ministre, der direkte har med denne Sag at gøre: Trafikministeren, Finansministeren, Erhvervsministeren og Socialministeren, er villige til at forhandle, som jeg sagde ved første Behandling, om Helheden og Enkeltheder, men dette Punkt, Ligelighed mellem offentlige Arbejder af normal Art og Nødhjælpsarbejder, maa fuldt ud opretholdes.

Det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) sagde, at han havde haft megen Interesse for § 5 om Industriudvalgets udivedede Mandat og saa egentlig med Sorg, at den vilde forsvinde gennem de forestaaende Afstemninger. Men han føjede til, at jeg, da jeg blev tilkaldt til Samraad i Udvalget, kun havde givet nogle Retningslinier for, hvorledes Ministeriet tænkte sig denne Opgave ført ud i Livet. Jeg har ikke kunnet give andet, saa længe Grundlaget for detaillerede Forslag ikke foreligger, og det kan ikke foreligge, før Industriudvalget har afgivet sin Betænkning. Saa snart det sker, har Ministeriet erklæret, at der vil komme positive Forslag til den høje Rigsdag paa dette Felt. Men jeg har angivet Retningslinierne. Jeg gjorde det straks — jeg tror, at Udvalgets Medlemmer ogsaa vil erkende det —, og man tilkaldte mig da heller ikke om den Sag mere end denne ene Gang, man rejste ikke senere Spørgsmaalet. Jeg tror, at jeg klart og tydeligt har angivet, hvorledes Ministeriet med Erhvervsministeren, der jo skal gaa i Spidsen paa dette Omraade, i Spidsen tænker sig Retningslinierne for en saadan Hjælp til særlig nødstedte Industrier, naar det gives klart til Kende og dokumenteres, at der er særlige Vanskeligheder, som kan overvindes ved offentlige Foranstaltninger.

For at jeg ikke skal bryde mit Løfte om at fatte mig kort, og i det hele taget fordi jeg tror, at jeg har sagt alt, hvad der i Virkeligheden bør siges nu om denne Sag,

og for at fremme Forslagets hurtige Overgang til videre Behandling i det andet høje Ting og eventuelt til Fællesudvalg, skal jeg indskrænke mig til dette.

Ordføreren (Stensballe): Jeg skal ikke komme ind paa en Gentagelse af Diskussionen ved første Behandling. Det forekommer mig, at ikke blot den højtærede Minister, men ogsaa andre Talere har været noget langt inde paa den. Men der er dog Anledning for mig til at svare lidt paa, hvad der er sagt.

Det ærede 11te tingvalgte Medlem kaldte det af os foreslaaede for en Skueret, som ingen Betydning vilde faa. Skal det blive betydningsløst, er det, fordi det ærede Medlems Parti stadig agiterer imod de Arbejder, som skal iværksættes i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 32 og kan iværksættes efter denne. Det er ikke blot ude omkring, der agiteres imod den, men ogsaa deres Blade gør det. Det viser sig tydeligt; man kan se det af deres Hovedstadspresses Dag for Dag.

Saa bliver der sagt, at der kan ikke komme saa mange Arbejder ind under Nødhjælpsarbejder som under det foreliggende Lovforslag. Betingelserne er jo ganske de samme: Hvis man vil sammenligne § 1 i Lovforslaget og det første Stykke i § 32, vil man se, at det er de samme Betingelser. Det blev ogsaa udtalt, at Flertallet har stillet som Betingelse, at alle Arbejder skulde være Nødhjælpsarbejder. Den Betingelse stiller vi slet ikke. Vi siger kun, at de Arbejder, hvortil der kræves Tilskud til Nedsættelse af Arbejdslønnen, maa udføres paa de Betingelser og Vilkaar, der er angivet i Arbejdsløshedsloven. Det er i øvrigt ikke noget, der alene gælder for Flertallet; ogsaa Mindretallet har skudt §§ 1 og 2 ud af Lovforslaget og henvist til Arbejdsløshedsloven, for saa vidt der skal være Tale om Tilskud til Nedsættelse af Arbejdsudgifterne.

Der er, siger det ærede 11te tingvalgte Medlem, opstillet saa mange Betingelser for at sætte Nødhjælpsarbejder i Gang. Det ved jeg dog ikke, om der egentlig er; naar det skulde være, kunde det vist gaa meget hurtigt og meget let. Det er jo Amdsudvalgene, de lokale Udvalg, der afgør, om et Arbejde kan være Nødhjælpsarbejde eller ej — deri har det ærede Medlem Ret —, men at der skulde være stillet særlige Betingelser derfor, ved jeg ikke af. Der kan arbejdes paa Akkord lige saa vel ved Nødhjælpsarbejder som ved almindelige Arbejder, saa Arbejdsvilkaarene kan i hvert Fald ikke være vanskelige at komme ind